

שְׁדֶר הַלְמֹד לְלִזְמָן כ"ז מְנַחֵם אָב (הילולת מורה
ורבנו ראש גולה אריאל הרב הקדוש הרב האמת כ"ק האדמו"ר רבי יואל
טיטלבויים מסטמאר ז"ע)

סְפִירָה לְקָצְבָּא פָּזָהֲרִיאָז הַשְׁוֹפָאָז

תוֹרַה עַ

הָעַ, כִּי יִשְׁמַחְיוֹן שֶׁל אֶרְץ-יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמַחְיוֹן שֶׁל חֽוֹזֵקָה-אֶרְץ. וְגַם
הַמְּחִינָה שֶׁל חֽוֹזֵקָה-אֶרְץ הֵם מְקֻבְּלִים וַיְוָגְקִים גַּם-בָּן מְהַמְּחִינָה
שֶׁל אֶרְץ-יִשְׂרָאֵל.

כִּי עַקְרָב הַמְּחִינָה וְהַחֲכָמָה הִיא בְּאֶרְץ-יִשְׂרָאֵל, בְּמוֹשֶׁא אָמָרוּ רְבוֹתֵינוּ,
זָכְרוֹנָם לְבָרְכָה בְּמִדְרָשׁ (בְּרָאשֵׁית תְּרֵבָה פָּרָשָׁת ט"ז): 'אֵין חֲכָמָה
בְּחֲכָמָת אֶרְץ-יִשְׂרָאֵל' וּכְוֹי. וּכְלָא אָחָד מִיְשָׁרָאֵל יִשְׁמַח לֹז חָלֵק בְּאֶרְץ-
יִשְׂרָאֵל, וּכְלָא אָחָד בְּפִי חָלָקוֹ שִׁישׁ לֹז בְּאֶרְץ-יִשְׂרָאֵל בֶּן הוֹא מְקֻבְּלִים
וַיְוָגַךְ מְהַמְּחִינָה שֶׁל אֶרְץ-יִשְׂרָאֵל. נִמְצָא שְׁבָל הַמְּחִינָה הֵם בְּחִינָת
מְחִינָה שֶׁל אֶרְץ-יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּלָם מְקֻבְּלִים מִשְׁם, כִּי שְׁם בְּאֶרְץ-
יִשְׂרָאֵל עַקְרָב הַמְּחִינָה וְהַחֲכָמָה בְּגַ"ל.

אָבָל אַפְּ-עַל-פִּיכְבָּן יִשְׁמַחְיוֹן שֶׁל חֽוֹזָקָה-אֶרְץ, וְזֹה נִעְשָׂה עַל-יִדִּי
פָּגָם הַכְּבָוד, חַם וַשְׁלוֹם. שְׁמֵי שְׁפּוּגָם, חַם וַשְׁלוֹם, בְּכָבָוד
הַשְּׁם יִתְּבָרֶךְ, אָזִי עַל-יִדִּי פָּגָם הַכְּבָוד שֶׁל הַשְּׁם יִתְּבָרֶךְ אֵין יִכְזְלִין
לְקַבֵּל וְלִינְקֵם מְהַמְּחִינָה שֶׁל אֶרְץ-יִשְׂרָאֵל, וּכְפִי הַפָּגָם שְׁפּוּגָם בְּכָבָוד
הַשְּׁם יִתְּבָרֶךְ, בְּמוֹ-בָּן אֵינוֹ יִכְזְלִין לְקַבֵּל וְלִינְקֵם מְהַמְּחִינָה שֶׁל אֶרְץ-
יִשְׂרָאֵל, וְאָזִי נִשְׁאָרֵין הַמְּחִינָה מְחִינָה שֶׁל חֽוֹזָקָה-אֶרְץ מִמֶּשׁ.
וּבְשֶׁהַמְּחִינָה הֵם בְּחִינָת מְחִינָה שֶׁל חֽוֹזָקָה-אֶרְץ, אָזִי אֵין יִכְזְלִין

זֶקְןָ נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

לְנַתְפּוֹ מִצְמָר פְּזֹהַרְתִּי תְּצִצְלָל "אֵלֶּنֶת מִקְוֹה שְׁדָךְ אֵלֶּנֶת רְבָבָה עֲזָהָה תְּקֹזָה לְפָלָל" 30
חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הווצאת "נְצָחָת" וְ"גָנָצָה" שע"י ישיבת תיקון המידות

להשווות דעתן יחד. וזהו בחינת המחלוקת שיש בעולם, כי מבחן של חוץ-ארץ אין יכולין להשווות עצמן יחד. אבל היה ראוי שלא יהיה מחלוקת ביעדים בחוץ-ארץ, ובאמת أنه רואין שגם באָרֶץ ישראלי יש מחלוקת:

אך דע, כי אלו המבחן של חוץ-ארץ, שבעשו על-ידי פנים הכבוד פג"ל, הם מבקשים לעצמן תקון. והתקון של אלו המבחן של חוץ-ארץ הוא בעת ששופע נעם העליזון, שעליידיזה געsha התרבות הכבוד, אז הוא זמן תקונם של אלו המבחן של חוץ-ארץ.

בי בבוד הוא תקון העולם, כי כל העולם גברא בשבייל הכבוד, כמו שכתוב (ישעיה מ"ג): "לכבודך בראשתו" וכו' (יומא לח), היה בשבייל בבוד השם יתברך. כי יש בבוד פרטி לכל מאמר ומאמר של העשרה מאמרות שביהם גברא העולם, אשר בשבייל אותו הכבוד היה זה המאמר, שעליידו גברא חלק פלוני מהבריאות. נמצא שככל מאמר ומאמר יש לו בבוד מיחד, שכשבieiil זה הכבוד היה אותו המאמר. כי זה המאמר, שבו גברא חלק פלוני מהבריאות, היה בשבייל בבוד זה, כדי שיגיע בבוד זה להשם יתברך, וכן מאמר אחר, שבו גברא חלק אחר מהבריאות, היה בשבייל בבוד אחר, שיגיע אותו הכבוד להשם יתברך, וכן כל המאמרות, כלם היו רק בשבייל בבוד השם יתברך, אשר בשבייל זה גברא העולם פג"ל:

ועליכן בשאחד מיישראל זוכה לראות בעצמו איזה התרבות לידע מאיזה מאמר גתודה זה הכבוד, אשר בשבייל זה הכבוד היה אותו המאמר, שעליידו גברא חלק מהבריאות פג"ל. ובודאי

לֹאֹ כֶּל אָדָם זֹכָה לֹזֶה, לְהַרְגִּישׁ בְּעַצְמוֹ הַתְּגִלוֹת כְּבוֹד הַשֵּׁם יַתְּבִרְךָ. אֲבָל אַלּוּ שְׁהָם בְּהַיְכָלָא דְמַלְכָא, כְּשִׁיעַשׂ לָהֶם אֵיזָה כְּבוֹד, אֵיזִי אֵין לוּקָחֵין לְעַצְמוֹ כְּלָל מִן הַכְּבוֹד, רַק הֵם מְעַלֵּין כְּלָל הַכְּבוֹד לְהַשֵּׁם יַתְּבִרְךָ, כְּדִי שִׁיעַתְּגָדֵל וַיַּתְּעַלֵּה כְּבוֹדוֹ יַתְּבִרְךָ, כְּדִי שִׁיעַתְּהִיא עַל-יְדֵי זֶה תָּקוֹן הָעוֹלָם כְּגַ"ל. וְהָם מִבְּינִים בְּהַכְּבוֹד מֵאֵיזָה מִאָמָר גַּתְהֹה זֶה הַכְּבוֹד, אֲשֶׁר בְּשִׁבְיל זֶה הַכְּבוֹד הִיא אָתוֹ הַמְּאָמָר שְׁעַל-יְדֵוֹ גְּבָרָא חָלֵק מִהְבָּרִיאָה כְּגַ"ל. וְזֶה בְּחִינָת (תְּהָלִים כ"ט): "זֶבֶה יַכְלֵל כָּלּוֹ אָמָר כְּבוֹד", הִינוּ שְׁאַצֵּל אַלּוּ שְׁהָם בְּהַיְכָלָא דְמַלְכָא, הַכְּבוֹד הוּא כָּלּוֹ אָמָר, הִינוּ כָּלּוֹ מִאָמָר, כִּי הַכְּבוֹד שִׁיעַשׂ לָהֶם הוּא כָּלּוֹ רַק בְּשִׁבְיל הַמְּאָמָר, שְׁגַתְהֹה בְּשִׁבְיל זֶה הַכְּבוֹד, אֲשֶׁר עַל-יְדֵוֹ גְּבָרָא חָלֵק מִהְבָּרִיאָה כְּגַ"ל:

וְזֶה בְּחִינָת: "זֶאָשֶׁר כַּח בָּהֶם לְעַמְד בְּהַיְכֵל הַמֶּלֶךְ" (דָנִיאֵל א). 'כַח': זֶה בְּחִינָת כ"ח אָתוֹן דְמַעַשָּׂה בְּרָאשִׁית' (תקִינִי זֶה, תָקוֹן יְהָ), בְּחִינָת עָשָׂרָה מִאָמְרוֹת שֶׁבָּהֶם גְּבָרָא הָעוֹלָם. הִינוּ שְׁאַלּוּ שְׁהָם בְּהַיְכָלָא דְמַלְכָא, הֵם מְגַלֵּין וּמְאִירִין כ"ח אָתוֹן הַגַּל עַל-יְדֵי הַכְּבוֹד כְּגַ"ל, וְזֶהוּ: "זֶאָשֶׁר כַּח בָּהֶם לְעַמְד" וּכְיוֹ – לְפִי פְשׁוֹטוֹ של מְקֻרָא, הִינוּ כַח מִמְשָׁע, כִּי בְּזַדְאי צְרִיךְ שִׁיעַתְהִיא לָהֶם כַח וְגִבּוּרָה לְעַמְד בְּזֶה, שִׁיעַזְבּוּ לְהִיוֹת בְּהַיְכָלָא דְמַלְכָא, אֲשֶׁר שְׁם הַכְּבוֹד הוּא כָּלּוֹ אָמָר, בְּחִינָת כ"ח אָתוֹן דְמַעַשָּׂה בְּרָאשִׁית כְּגַ"ל:

וּעַקְרָב הַכְּבוֹד שֶׁל הַשֵּׁם יַתְּבִרְךָ גַּתְגָּלָה רַק עַל-יְדֵי הָאָדָם. כִּי הָאָדָם הוּא תְּכִלִית כָּל הַגְּבָרָאים, כִּי עַקְרָב הַבָּרִיאָה הִיתָה בְּשִׁבְיל הָאָדָם (ברכוֹת ז). כִּי עַקְרָב הַתְּגִלוֹת כְּבוֹדוֹ יַתְּבִרְךָ הוּא עַל-יְדֵי הָאָדָם. וּעַל-כֵן עַל-יְדֵי הַהוֹלְדָה, כְּשַׁגּוֹלְדִין וְגִתְרָבִין בְּגִינִיאָדָם בְּיוֹתָר, עַל-יְדֵי זֶה גַּתְגָּלָה כְּבוֹדוֹ בְּיוֹתָר, כִּי עַקְרָב הַתְּגִלוֹת הַכְּבוֹד – עַל-יְדֵי בְּגִינִיאָדָם כְּגַ"ל:

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר ל'תפתה כ-לטול פוזהרנ'ת זצ'ל "אָרֶץ מִקּוֹחַ שְׂדֵךְ מִסְפְּרַי רַבְנֵץ תְּקוֹזָה לְכָל'"
ז' "חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאה "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְדֹעַ, כִּי מְחִין שֶׁל אָרֶץ-יִשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינַת נָעַם, וּמְחִין שֶׁל
חוֹזֵק לְאָרֶץ הֵם בְּחִינַת חֻזְבְּלִים, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (זְכָרִיה י"א):
"לֹאָחֵד קָרָאתִי נָעַם וְלֹאָחֵד קָרָאתִי חֻבְלִים". וְאָמַרְוּ רַבּוֹתִינוּ,
זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה (סְגִّהָה דָרִין כְּדָ): 'נָעַם' – 'אֲלוֹ תַּלְמִידִיכְכָמִים שֶׁבְּאָרֶץ-
יִשְׂרָאֵל, שְׁמָנָעִים זֶה לֹזֶה בְּהַלְכָה', 'חֻבְלִים' – 'אֲלוֹ תַּלְמִידִיכְ-
כָמִים שֶׁבְּחוֹזֵק לְאָרֶץ, שְׁחֻזְבְּלִים זֶה לֹזֶה בְּהַלְכָה'. וּעָקֵר הַהוֹלְדָה
הָזָא עַל-יְדֵי בְּחִינַת נָעַם הַעֲלִיוֹן, כִּי מִגְעָם הַעֲלִיוֹן גַּת עֹזֶרֶין
שְׁלַהוּבֵין דָרְחִימּוֹתָא (עַזְנִית תִּקְוֹן טז), אֲשֶׁר עַל-יָדָם בָּא הַהוֹלְדָה,
בְּבְחִינַת (שְׁמוֹיאָלָב א): "גַעֲמַת לֵי מֵאַד, גַפְלָא תָה אַהֲבָתָה לֵי מַאֲהָבָת
גַשְׁים". שְׁעַל-יְדֵי נָעַם הַעֲלִיוֹן מַתְעֹזֶר הַאֲהָבָה, בְּחִינַת שְׁלַהוּבֵין
דָרְחִימּוֹתָא שְׁעַל-יָדָם הַהוֹלְדָה:

ספר קצואר ללקוטי מוזהברין חזותי

חברים נפלו לי בנעימים - עא

א עקר הַמְּחֹץ וְהַחֲכָמָה הוּא רָק בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְאַפְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּחוֹזֵק לְאָרֶץ הָם מִקְבְּלִים וַיּוֹנְקִים כָּל מְחֹם וְחַכְמָתָם מִאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל. וְכֹל אֶחָד מִיּוֹנָק וּמִקְבֵּל חַכְמָתוֹ מִאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל. אֲבָל כַּשְׁפּוֹגְמִין בְּכֻבּוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ חָם וּשְׁלוֹם עַל-יִדְיָזָה נוֹפְלִין מִמְחִין שֶׁל אָרֶץ-יִשְׂרָאֵל וְגַשְׁאָרִים הַמְחִין בְּבִחִינָת מִחִין שֶׁל חֹזֵק לְאָרֶץ. וְעַל-יִדְיָזָה נָעֲשָׂה מְחִיקָת וּמְרִיבָות פִי מִחִין שֶׁל חֹזֵק לְאָרֶץ הָם בִּחִינָת מְחִיקָת:

בְּכָל הַבְּרִיאָה לֹא הִיְתָה רַק בְּשֶׁבֵיל כְּבוֹדו יִתְבְּרֹךְ. עַל כֵּן הַפְּלִגְמָן
גְּבָרָא רַק בְּשֶׁבֵיל הָאָדָם כִּי כָל הַגְּדָלָת כְּבוֹדו יִתְבְּרֹךְ תַּלְוֵי בְּהָאָדָם
דִּיקָא. עַל כֵּן בְּשֶׁבָּא אֵיזָה כְּבוֹד לְהָאָדָם צְרִיךְ לוֹזָהָר מַאֲד שֶׁלָּא יִקְחֶה
לְעַצְמוֹ מִן הַכְּבוֹד כָּל-וָמָרְטָב רַק שִׁירָאָה לְהַחְזִיר וְלַהֲעַלוֹת כָּל הַכְּבוֹד

סָדֶר חַלְמֹד לִיּוֹם כ"ו מְנַחֵם אֲבָבָה לִתְתְּפַת

לְהַשֵּׁם יַתְבִּרְךָ וּבָזָה הוּא מַתָּקוֹן וּמַקִּים כֹּל הָעוֹלָם. כִּי כֹּל הָעוֹלָם
וּמְלוֹאוֹ לֹא גָּבָר אֶךָּ רָק בְּשִׁבְיָל כְּבוֹדוֹ יַתְבִּרְךָ:

שְׁפָרָר אַפְּנֵי פָּנָזְהָרָעַ"ה חַשְׁפָּעָה:

צָב אַחֲרָכָה בְּלִילָה בָּא אֲצַלְנוּ אִישׁ אֶחָד שֶׁהוּא חִזּוֹן בְּאֵיזָה בֵּית
הַכֶּגֶשֶׁת שֶׁם, שְׁמוֹ רַבִּי יַעֲקֹב וְהוּא יָכַל קָצָת לְדִבָּר בְּלִשׁוֹגָנוֹ וְגַם
בַּיּוֹם דִבָּר עַמְנוֹ קָצָת מִדִּי עַבְרוֹ לְפָגִינוֹ:

צָג וְהִגָּה בְּכָל יוֹם שְׁלִישִׁי וּרְבִיעִי עַסְקָנוּ בְּעָגִינָן מִכִּירַת הַסְּפָרִים
וְהִיָּנוּ הַזְּלָכִים וּשְׁבִים מַהוּסְקִיעַ לְגַאלִיטָא וּמַשְׁם לְכָאוֹן וּכְל עַקְרָב
פָּגַתִּי הִיה בְּכִידִי לְמַצָּא קָוְנִים עַל סְפָרִי רַבְנָנוֹ זְכַרְנוֹ לְבָרְכָה, וְלֹא
זָכַתִּי לְמַצָּא קָוְנִים עַל סְפָרִי רַבְנָנוֹ זְכַרְנוֹ לְבָרְכָה עַד יוֹם רְבִיעִי
בְּבָקָר, שְׁמַכְרָתִי שְׁשָׁה סְפָרִי לְקַוְתִּי מַזְהָרָעַ"ז הַגְּדוֹלִים וּבְלִילָה
הַשְּׁנִיךְ לִיּוֹם רְבִיעִי הִיה לְנוֹ לִינְתָּלִילָה אֲצַל הַיְשִׁיבָה:

צָד וְהִגָּה סְמֻודָה לִיּוֹם רְבִיעִי, נְזַכְרָתִי שֶׁכְּבָר עַבְרוֹ שְׁלֹשָׁה יָמִים
וְעַדְיוֹן לֹא הִיָּתִי בְּבֵית הַקּוֹגְסָלִיר (קוֹגְסָוִילִיא) אֲזֹדוֹת הַבִּילָעַט (ברְטִים)
שֶׁהַכִּיחּוֹן הַקְּפִיטָן שָׁלָנוּ שְׁם וְצֹהָה לְנוֹ שְׁגָלָד לְשָׁם לְקַבְלוֹ וְלַהֲחַלְיפֹו
שְׁם וְעַדְיוֹן לֹא הִיָּנוּ בְּבֵית הַקּוֹגְסָלִיר אֲזֹדוֹת הַבִּילָעַט, וְעַל כֵּן בַּיּוֹם
רְבִיעִי נְזַדְרָזָנוּ אַחֲר הַתְּפִלָּה, וְגַסְעָנוּ לְגַאלִיטָע וְגַסְעָו עַמִּי עַל
סְפִינָה אַחֲת אַלְוֹ הָאֲנָשִׁים שָׁקָנוּ בְּבָקָר סְפָרִים אֲצַלְנוּ בַּיְרָצֶז
לְקָנוֹת אֲצַלִּי עַזְדָּס סְפָרִים אֲחֶרְיִים וּמִדִּי עַבְרָנוֹ עַל הַיּוֹם דְבָרָנוֹ דְבָרִי
תוֹרָה וּסְפָרוֹ לֵי אֵיזָה דְבָרִי-תוֹרָה שְׁאָוְתִיּוֹת אֲמְצָעִים שְׁבַתּוֹד
תִּבְתַּחַת יַעֲקֹב (בָּזָה יוֹד עַיְז קוֹיפָ בִּית) עַזְלָה לִבָּה וּבְתִחְלָה שְׁאָלוֹ אָוֹתִי
אִימְתַּי יָבֹזָא מְשִׁיחָה תְּשִׁבְתִּי לָהֶם שְׁזָה גַּעַלְמָן מַעַזְן כֹּל חַי בַּיּוֹם
קִיז הַפְּלָאָות וּבָמוֹ שְׁאָמַר דְגִיאָל סְתִמָּה הַדְּבָרִים וְחַתְמָם וְאָפְלוֹ הַשֵּׁם
יַתְבִּרְךָ בְּעַצְמוֹ מַלְבָה לְפָוָמָה לֹא גָּלִי, בָּמוֹ שְׁבַתּוֹב בְּתַקּוֹנִים לְלַבְיִ
גְּלִיתִי וְלֹא יְבָרֵי לֹא גְּלִיתִי וְהַתְּחִילָה לְעַסְק עַמִּי בְּעָגִינָן פְּרוֹשָׁן דְבָרִים

זֶקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

לְתֹאַרְפֵּר פִּזְחָרְצְ'תַּ אַצְ'לַ "אַנְגָּלְמָן" פְּקוֹזָה שְׂדֵךְ אַהֲרֹן פְּסְפְּרִי רְבָבָע אַהֲרֹן תְּקָוָה לְפָלָא" →
"חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹרָעִי הַוּצָאת "נְצָחָתִי וְאַגְּנָחָתִי" שְׁעִירִי יִשְׁבִּת תְּיקָוָן המידות →
30

אֵלּוּ לְלִבִּי גָּלִיתִי וּכְוֹי וְהַשְּׁבָתִי לְהָם כִּי יְשִׁ צְדִיקִים שְׁגָנָרָאים
בְּחִינָת לִבְךְ, וְלָהָם גָּלָה הַשֵּׁם יִתְבְּרַדְךְ קַיְץ הַפְּלָאוֹת, אֲבָל יְשִׁ צְדִיקִים
שְׁגָנָרָאים בְּחִינָת אֲבָרִים וְלָהָם לֹא גָּלָה אַחֲרָכְךְ אָמְרוּ לֵי מֵי גָּנָרָא
לִבְךְ וְאֵז הַזְּדִיעָה לֵי עֲגַנְיוֹן הַגּוֹזֶב לְעַילְךְ מַעֲגַנְיוֹן יַעֲקֹב בְּגַזְבֶּר לְעַילְךְ אַחֲרָכְךְ
כִּי לֹא תְשַׁבַּח מִפְּנֵי זָרָעוֹ שַׁחֲוָא סּוֹפֵי תְּבוֹתִי יִזְ'חִיאִי וּכְוֹי בְּגַדְפָּס
בְּתִחְלָת סְפִּרְךְ לְקֹוטִי מַזְחָרְגַּז, וְהוֹטֵב בְּעִיגִיהָם מִאַד גַּם אָמָרָתִי
לָהָם מַעֲגַנְיוֹן וְאֵלָה שְׁמוֹת וּכְוֹי שַׁחֲוָא סּוֹפֵי תְּבוֹתִי "תְּהָלִים תְּשֻׁבָּה"
(לְקֹוטִי תְּגִינָא ע"ג) וְלֹא יִכְלַתִּי לֹזֶר לָהָם כָּל הַעֲגַנְיוֹן, מְחַמַּת שְׁאַיְגָם
מִבִּינִים בְּלִשּׁוֹן הַקְּדָשָׁה שְׁלָנוּ וּכְלָזֶה הָיָה בְּעִיגִינוֹן לְפָלָא גָּדוֹלָה
וַיְשֻׁוּת הַיְּהָוָה נְפָלָא וְגֹרָא, שְׁזָכִיתִי בְּסֶטֶגֶבֶול לְדִבָּר מִתּוֹרָתוֹ שֶׁל
רְבָנוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, וְלִמְכָר שֵׁם סְפִּרְיוֹ הַקְּדוֹשִׁים שְׁהָם אֲתִחְלָתָא
דְּגַאַלָּה וּבָאַתִּי לְגַאֲלִיטָע סָמוֹךְ לְחַצּוֹת הַיּוֹם, וּמְצָאַתִּי אֶת בְּעֵל
הַאֲכִסְנִיא שְׁלִי בְּבִיתִוּ וְהַזְּדִיעָה לֵי תְּכָפָה שְׁיִשְׁ סְפִינָה שְׁחֹלְכָת
לְאַלְכִּסְנְדְרִיא, וּבַיּוֹם שְׁבָתְךָ קְדָשָׁה אוֹ בַיּוֹם רָאשָׁוֹן תְּצָא מְפָאָן
וְהִיִּתִי גַּחְפֹּז מִאַד לִילָּה אֶל הַקּוֹגֶסֶלִיר אֲזֹדוֹת הַבִּילָעַט, וְלֹא רְצִיתִי
עוֹד לְהַאֲרִיךְ בְּדָבָרִים עִם הָאָנָשִׁים שְׁבָאוּ עִמִּי לְקָנוֹת סְפִּרְים,
וְדַחְיִתִי אַוְתָּם וְהַלְכָתִי בְּזָרִיזָות אָגִי וּרְיִ"א וְהַבָּעֵל הַבִּית שַׁחֲוָא
רַבִּי אֲבָרָהָם, וְהַלְכָתִי מִיד לְעִיר בִּיאָלָע שְׁשָׁם יוֹשְׁבִים כָּל
הַקּוֹגֶסֶלִירִין וְהַזְּלִיקָה אַוְתָּנוּ בְּדָרְךְ בִּיתְהַקְּבָרוֹת שֶׁל יְשִׁ מְעָאלִים (אֲפָלָה
עַל פִּי שְׁבָאָמָת יְשִׁ דָרְךְ אַחֲרָ קָרֹוב מִמְּנוּ וּכְלָזֶה הָיָה בְּכָוָגָה) עד שְׁבָאָנוּ
לַקּוֹגֶצְיַלְאָרִיעַ מַאֲסְטְּרִיאַד וּבְשְׁגָכְנָסָנוּ לְשֵׁם דָּחוֹ אַוְתָּנוּ מִזָּה לְזָה
כְּדָרְכָם עד שְׁבָאָנוּ לְפָנֵי הַסִּקְרָאָטוֹר [הַמּוֹזְכִּיר] וְתְּכָפָה הַרְאָה לִי
הַבִּילָעַט שְׁלִי וְשָׁאַל אַוְתָּנוּ זֶה הוּא, הַשְּׁבָתִי לוֹ הַזְּעָנָה וְאָמָר מַה
זֶּה מַה בָּאָתִי לְבָאָן הַלְאָ זֶה הוּא בִּילָעַט שֶׁל רַוְסִּיה וְמַה שִּׁיכּוֹת יְשִׁ

לֹךְ לְכֹאַן הַשְׁבָתִי לֹזֶה, אֲדוֹגִי כֵּדֶה הוֹא דַת רֹסִיָּה שְׁלוֹקְחוּין הַבִּילָעַט
שֶׁל הַקּוֹנְסָלִיר וּמְחַלְיִפְיַין אָזֶת זֶוּ גַּוְתָּגִים בַּיְלָעַט שְׁלַהְתָּם וּבְלֹא זֶה אֵין
מְגִיחִים לְצַאת מַהְגַּרְעַגְיִין, אֲבָל בְּאַמְתָה מִבָּאָר בַּהֲבִילָעַט שְׁאָגִי^{מְאָגָשִׁי} הַקִּיסְרָם אֲוֹסְטְּרִיךְ עֲגָה וְאָמַר לֹא כֵּן הוֹא כִּי כִּפְמָה אֲגָשִׁים
בָּאוּ הָגָה וְהַבִּיאוּ הַבִּילָעַט שֶׁל הַקּוֹנְסָלִיר בְּעַצְמוֹ וְאָמַרְתִּי לֹזֶה יַקְרָא
מָה שְׁבָתוֹכוֹ וַיַּרְאָה שְׁבָתוֹב שֶׁם שְׁאָגִי מְאָוֹסְטְּרִיךְ הַשִּׁיבָא אֵינוֹ
מִכִּיר בְּלָשׂוֹן רֹסִיָּה לֹךְ וַתֵּן אָזֶת לְמַי שְׁבָקִי הַיִּטְבָּה בְּלָשׂוֹן רֹסִיָּה
לְקַרְזָתָ:

כְּרָנֶר לְקָשָׁר שְׂעִיר בָּאָמָר:

כל מי שסמידת עצמו על התפלה ומוכר את נפשו בתפלה, ידע
שבמקום שגנין בו מחשבות זרות וצריך להעלותם, שם צריך
לו למסר נפשו ביותר, ועל ידי זה יעלה נוצץ הקדשה (שם כו).
לה צריך להתגבר מאד על המחשבות זרות בשעת תפלה, כי
כל השתוותים ובכל הלבולים שבעולם ובכל הערוב הדעת שיש
לה אדם בכל היום באיזה עת שיחיה, הפל פאשר לפל בא דיקא
בעת תפלה, ומשמע את עצמו או דיקא ומלבדו את מחשבת
האדם מאד בשעת תפלה דיקא. על כן בעת תפלה צריכים
התגברות גדול מאד, על אלו הלבולים והמחשבות
וערוב הדעת שבאים ועוזין על לבו או דיקא (שם ל).

לו עקר התפלה היה על-ידי עזות דקדשה, שצricht ליהו פניו נגד
השם יתברך לבקש מלפניו על כל מה שצricht, ואפלו לעשות
גוף וגוףאות. כי אי אפשר לעמוד להתפלל לפניו לשם יתברך
כפי אם על-ידי עזות, כי כל חד לפום מה דמשער בלביה את גדלה
הבורא יתברך ורואה פחתותיו וגריעותיו, איך היה יכול לעמוד
ולהתפלל לפניו. על כן בשעת התפלה צricht האדם לסק את

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר ל'תָּמֵג כְּפֶלֶת מִזְהָרֶת תְּצִיךְלָה אֲשֶׁר לְעֵינָיו מִקְוֹה שְׂדֵךְ אֲחֵר מִסְפֵּרִי רַבְבָּשׂ אַחֲרָיו תְּקֹוֹן לְכָלְלָה

הבוֹשָׁה וַיַּעֲזֹב פְּנֵיו לִבְקַשׁ מִהְשָׁם יַתְבִּרְךָ כִּלְמָה שֶׁצָּרִיךְ כְּפָגָ"ל. וְזֹה
זָכִין עַל-יְדֵי עָזֹות דָּקְדָּשָׁה שְׁיִשׁ לֹז גָּד הַחֹלְקִים וְהַמּוֹנְعִים
מִעֲבֹדַת ה' בָּאָמָת, שְׁעַל-יְדֵי זֹה זָכָה לְקַבֵּל חַדּוֹשִׁי תּוֹרָה דָּקְדָּשָׁה
וְלֹא לְהַפְּךָ חַסְדֵּי שְׁלֹום, וְאַז זָכָה לְתִפְלָה בְּבוֹנָה שְׁעַקְרָה עַל-יְדֵי
עָזֹות דָּקְדָּשָׁה כְּפָגָ"ל (שם).

לו עקר התפלה היא בפה דיקא, שצריםין לדבר דברי התפלה בפה מלא אין די במחשבה בלבד, ואף על פי שהקדוש ברוך הוא יודע מchuשות, כי הדבר הזה כלי השפע שביהם מקבלים השפע, ולפי הדבר כן השפע, אם הדבר, הינו כלי השפע, היא בשלמות ובמלואה, איזי יכולים לקבל בהם רב השפע. על כן כל מה שחרס לאדם בגשמיota וברוחנית צריד להtaplعلיו בדבר פה דיקא, כדי שעליידי זה ימשך השפע פג"ל (שם לד).

כְּפָרָה

וְהַלְכָהוּ הַעֲשִׂירִים הַגְּלִילָאֵל אֶל אֹתוֹ הַמְּדִינָה, וְגַם אָנָי הַלְכָתִי עִמְּהֶם
וְגַם בַּדָּרֶךְ הַלְזָכָם הָיוּ חַיִים גַּמְ-כֵּן כָּל אַחֲד וּאַחֲד חַיִים טוֹבִים שֶׁלֹּו,
כִּי הָיוּ לָהֶם אֲוֹצָרוֹת כְּגַל כְּשַׁבָּאוֹ סָמוֹךְ לְהַמְּדִינָה, הַתְּחִילָה
לְהַתְּקִלְקָל גַּם אֲצָלָם הַטְּעָם וּשְׁאָר הַדְּבָרִים, וְהַרְגִּישׁוּ בְעִצְמָם
שְׁגַתְקִלְקָל אֲצָלָם וְאִמְרָתִי לָהֶם: אִם עַתָּה, שׁׁעֲדִין לֹא נִכְנְסָתָם
אֲצָלָם, כִּבְרָה נִתְקִלְקָל אֲצָלָם הַטְּעָם וּכְוֹי, וְאִיךְ יִהְיֶה אִם תִּכְנָסֶנוּ
לְשֶׁם? וּמְכַל שְׁכַנְוּ אֵיךְ תִּזְכְּלוּ לְהַזְשִׁיעַ אָוֹתָם וּלְקִחְתִּי לָהֶם שֶׁלִי וּמִים
שֶׁלִי, וְגַתְתִּי לָהֶם וְהַרְגִּישׁוּ בְלָחָם וּמִים שֶׁלִי כָּל הַטְּעָמִים, (וּכְלִ
הַרְיחּוֹת וּכְוֹי) וְגַתְתִּקְוֹ מָה שְׁגַתְקִלְקָל אֲצָלָם וּבְנֵי הַמְּדִינָה הַגְּלִיל, הַיָּנוּ
הַמְּדִינָה שְׁהִיָּה שֶׁם הַגּוֹן הַגְּלִיל, הַתְּחִילָה לְפִקְחָה עַל תְּקוּן הַמְּדִינָה
שְׁגַתְקִלְקָל אֲצָלָם הַטְּעָם וּכְוֹי כְּגַל וְגַתִּישְׁבוּ: הָיוֹת שְׁיִשְׁ מִדִּינָה שֶׁל
עִשְׂירֹות, (הַיָּנוּ אֹתוֹ הַמְּדִינָה עַצְמָה הַגְּלִיל) וְגַראָה לָהֶם שְׁהַגְּנָנוּ שֶׁלָּהֶם

זֶקֶן נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

שֶׁגַּאֲבָד (שֶׁעַל יָדוֹ הִיה לְהָם חַיִים טוֹבִים) הוּא מִשְׁרָשׂ אֶחָד עִם אָזְתָן בְּגַי הַמְּדִינָה שֶׁל עַשְׂירָות, שִׁישׁ לְהָם גַּם־כֵּן חַיִים טוֹבִים עַל כֵּן הִיתָה עַצְתָם לְשַׁלְחָה אֶל אָזְתוֹ הַמְּדִינָה שֶׁל עַשְׂירָות, וּבוֹדָאי יוֹשִׁיעוּ אָזְתָם וּכֵן עָשׂוּ וּשְׁלַחוּ שְׁלוֹחִים אֶל אָזְתוֹ הַמְּדִינָה שֶׁל עַשְׂירָות וְהַלְכוּ הַשְּׁלוֹחִים, וּפָגֻעוּ בָּהֶם (הִנֵּוּ שְׁהַשְּׁלוֹחִים פָּגֻעוּ בְּגַי אָזְתוֹ הַמְּדִינָה עַצְמָה שֶׁל עַשְׂירָות בַּיּוֹם הַיּוֹם רֹצִים לִילְךָ אֶצְלָם בְּגַי) וּשְׁאַלְוּ אֶת הַשְּׁלוֹחִים: לְהִיבָן אַתָּתָם הַזְּלָכִים? הַשִּׁיבוֹג: אָנוּ הַזְּלָכִים אֶל אָזְתוֹ הַמְּדִינָה שֶׁל עַשְׂירָות, שִׁיוֹשִׁיעוּ אָזְתָנוּ עָנוּ וּאָמְרוּ: אָנֵחָנוּ בְּעַצְמָנוּ הַמְּדִינָה שֶׁל עַשְׂירָות, וּאָנוּ הַזְּלָכִים אֶצְלָכֶם אָמְרָתִי אָנִי לְהָם: (הִנֵּוּ הַחִרְשׁ שֶׁמְסָפֵר כֵּל זה אָמַר לְהָם) הַלְאָ אַתָּתָם צְרִיכִים אַלְיִ, בַּי אַתָּתָם לֹא תִזְכְּלוּ לִילְךָ לְשֵׁם לְהוֹשִׁיעַ לְהָם בְּגַי עַל כֵּן אַתָּתָם תְּשִׁאָרוּ כֹּאן, וְאַנִי אַלְךָ עִם הַשְּׁלוֹחִים לְהוֹשִׁיעַ לְהָם וְהַלְכָתִי עִמָּהֶם וְגַנְגַּסְתִּי בַּמְּדִינָה בְּאַיִזָּה עִיר וּבָאָתִי, וּרְאִיתִי שְׁבָאים אֲנָשִׁים וְאוֹמְרִים אַיִזָּה דָּבָר הַלְּצָה (שְׁקוֹרֵין וּוּעֲרַטְיִל) וְאַחֲרִיכָה מִתְקַבְּצִים עַלְיָהֶם עוֹד אַיִזָּה בְּגַי אָדָם עַד שְׁגַעַשָּׁה אַיִזָּה קְבוּז, וְאוֹמְרִים אַיִזָּה דָּבָר הַלְּצָות (הִנֵּוּ וּוּעֲרַטְלִיד) וְהָם מִחְיִיכִים וְשׂוֹחֲקִים וְהַטִּיתִי אָזָן וְשְׁמַעַתִּי שְׁהָם מִדְבָּרִים גְּבוּלֶה פָּה וְזֹה אָוֶרֶת דָּבָרִי גְּבוּלֶה פָּה, וְזֹה אָוֶרֶת בְּדִקּוֹת יוֹתָר, וְזֹה שׂוֹחֵק וְזֹה יִשְׁלֹשׁ לֹא הַגָּאָה וּבְיוֹצָא אַחֲרִיכָה הַלְכָתִי לְהַלְזָן לְעִיר אַחֲרָת וּרְאִיתִי שְׁשָׁנִי בְּגַי אָדָם מְרִיבִים זוּה עִם זוּה מִחְמָת אַיִזָּה מִשְׁאָ וּמִתְּזָן וְהַלְכָוּ אֶל הַבִּיטִידִין לְדִין, וּפְסָק לְהָם הַבִּיטִידִין: זוּה זְפָאִי וְזֹה חִיב וְיִצְאָו מִן הַבִּיטִידִין אַחֲרִיכָה חִזְרוּ וְגַתְקֹוְטָטוּ זוּה עִם זוּה וְאָמְרוּ שְׁאַיְגָם רֹצִים זוּה הַבִּיטִידִין, רַק הָם רֹצִים בִּיטִידִין אַחֲרָוּ וּבְחָרוּ לְהָם בִּיטִידִין אַחֲרָ, (בַּי מַאֲחָר שְׁהָם מִרְצִים עַל אָזְתוֹ הַבִּיטִידִין שְׁבָחוּ לְהָם יִכּוֹלִים לְדוֹן לְפִנֵּיהם) וְדַנְוּ לְפִנֵּי אָזְתוֹ הַבִּיטִידִין אַחֲרִיכָה חִזְרוּ וְגַתְקֹוְטָטוּ אֶחָד מַאֲלוּ עִם אַחֲרָ, וּבְחָרוּ

צַדְקָה נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תָנָא כְּפָרָה פֶּזֶחָרֶת זָצַע לֵב "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוֹה שֶׁרֶב אֲשֶׁר מִסְפָּרִי רַבָּבָב אֲזֶה תְּקֹזָז לְפָלָא"
30 "חַק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַוֹּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׂכִּית תִּיקְוָן הַמִּידּוֹת

לְהַם בֵּית-דִין אַחֲר וּבָנָה מִרְיבִים וּמִתְקוֹטְטִים שֶׁם, וּבָחָרו לְהַם
כִּמְה בְּתֵי דִינִים, עַד שֶׁכְל הָעִיר הִיְתָה מְלָאָה מִבְתֵי דִינִים
וְהַסְּתְּבָלָתִי, שֶׁזֶה מִחְמָת שָׁאַיָן שֶׁם אֲמָת וְעַתָּה זוּה מִטָּה דִין וְנוֹשָׁא
פָנִים לְזֹה, וְאַחֲר-כֵך חָבָרו נוֹשָׁא פָנִים לוֹ, כִּי הֵם מִקְבָּלִים שְׁחָד
וְאַיִן בְּהַם אֲמָת.

פְּרָקָר שְׁלָהָז שְׁרָאָז הַעֲלָמָז

(ל) מברכים על האור ואין מברכים במווצאי יום הכפורים על האור שהוציאו עתה מן האבניים ויש אמרים שמברכים עליו מעמוד ראשון ואילך: (ה) ישראל שהדליק מעובד כוכבים אין מברכי עליון במווצאי יום הכיפורים אע"פ שבמווצאי שבת מברכין עליון שאין מברכין במווצאי יה"כ אלא על האור ששבת מעשי ממש או על האור שהודלק ממנו וכן נהגו להדליק מעששית של בית הכנות ומיהו אפילו אם הודלק ביום הכיפורים אם הודלק בהיתר כגון לחולה יכולים לברך עליו: הגה י"א להבדיל על נר של בית הכנות (המניג פכ"ט ואבודרham וא"ז) ויש אמרים שאין להבדיל עליו אלא מדליקין נר אחר ממנו והגוזן להבדיל על שניהם ביחיד דהינו להדליק נר אחד מניר בה"כ ולא יבדיל על נר עצמו של בה"כ לחוד (מהרי"ל) ושאר דיני נר עיון לעיל סימן רצ"ח ואוכלים ושמחים במווצאי יום הכיפורים דהוי קצר יום טוב (טור מהרי"ז א"ז) ויש מהמיראים לעשות שני ימים י"ב ויש לזה התרה ואין לנוהג בחומרא זו משום דיש לחוש שיבא לידי סכנה (אור זרוע) מי שמתענה תענית חלום למחرات י"כ אין צורך להתענות כל ימיו (מנגנים) אין אמרים תחינות ולא צו"ז (צדקה צדק) מיו"ב עד סוכות והמדקדקים מתחילה מיד במווצאי י"כ בעשיית הסוכה כדי לצאת ממצוה אל מצוה (מהרי"ל ומנגנים והגה"מ פ"ב דברכות מהרי"ז):

מיון תרכיה (א) בנסיבות תשבו שבעת ימים וגו' כי בסוכות הושבתי את בני ישראל הם ענני כבוד שהקיפם בהם לבליכם שרב ושמן. ומצוה לתקן הסוכה מיד לאחר יום כפור מצואה הבאה לידי אל יחמצנה (מהרי"ל):

מיון תרכיו (א) (אין לעשות סוכה תחת בית או אילן) והעוזה סוכתו תחת אילן י"א שם אילן צלתו מרובה מהמתו פסולה בכל עניין אף אם הסוכה צלתה מרובה מהמתה אבל אם אילן חמתו מרובה מצלתו אם הסוכה צלתה מרובה מהמתה בלבד א אילן כשרה אפילו לא השפיל הענפים למיטה לערבים עם סכך הסוכה אבל אם אין הסוכה צלתה מרובה מהמתה אלא על ידי אילן צrisk שישפיל הענפים ועירבים עם הסכך בעניין שלא יהיו ניכרים ויהא סכך רבה עליהם ומבטלו ויש אומרים שאפילו אם הסוכה צלתה מרובה מהמתה בלבד אילן והילן חמתו מרובה מצלתו אם ענפי אילן מכובנים נגד סכך הקשר פסולה בין שהילן קדם לבין שהסוכה קדמה כיון שענפי אילן מכובנים נגד סכך הקשר: הגה מיהו אם השפיל הענפים למיטה ועירבן עם הסכך שאינו ניכרין בטלין והסוכה כשרה (הרא"ש והר"ז) וכן אם הניח סכך הקשר על סכך הפסול מיקרי עירוב וכשר (מרדי פ"ק דסוכה): אבל אם הענפים נגד האור שבעין הסכך הקשר (או שהסכך הרבה שאפילו יגטן נגד אילן נשאר בשיעור) (טור) כשרה הויאל וצל הקשר הוא מרובה מהמתה שאפילו אם יגטן אילן יש שיעור בקשר להקשר ובכל זה לא שאני לן בין קדם אילן לקדם הסכך דין אחד להם: (ב) אם קצץ אילן להקשרו ולהיות הוא עצמו מהסיכון כשר והוא שיגענו שיגבה כל אחד לבדו ומניהו וחזר ומגיבה חבריו ומניהו ואם לאו פסולה משום תעשה ולא מן העשו: הגה אבל מותר לעשות

זֶקְןָ נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'נתנו ← אֲשֶׁר פִּזְבְּחָת זַצְ"ל "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוֹה שֶׁרֶד שְׁדֶךָ מִסְפְּרִי רַבְּנָיו עַזְּהָה תַּקְזֹז לְפָלָי" ←
"חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹרָעִי הַזָּאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִירִית תִּיקְוָן המידות 30

סוכה תחת מחובר או בית ולהםiron אחר כך ולא מיקרי תעשה ולא מן העשו הויאל ואין הפסול בסכך עצמו (כל בו והגחות אשיר"י פרק קמא דסוכה):

סְפִּירָה לְקָרְבָּןִי תְּפִלָּות הַעֲשָׂמָנִים

תְּפִלָּה לָז תיה: {מיומל ע"פ תליה ע"ל} יהי רצון מלפניך ה' אלכינו
ואלקי אבותינו, עוזה נסים וגפלאות בכל דור ודור,
הרב את ריבנו והדן את דיננו והפוקם את נקמתנו, והמשלים גמול
לכל אויבי נפשנו והגבע לנו מצרינו שתרחם עלינו ברחמיך
הרבים ותעוזר לנו בישועתך וגפלאותך הנוראות, שגוזה לקבל
ולקיים את ימי הפורים הקדושים בזמניהם" בראשי, שגוזה لكم
כל המצות הקדשות הנזהרות בפורים בקדשה ובטהרה גדולה,
בשמחה וב טוב לבב", בgilah ברגה בדיצה וחודה רבבה ועצומה
מאד, עם כל פרטיהם ודקוזיכיהם ובוגותיהם ותריע"ג מצות
התלויות בהם:

תית: רבונו של עולם כבר גלית אונינו שכל הגדים וגפלאות
שעשית לאבותינו אשר עליהם נקבעו הימים טובים קדושים,
כלם נעשים וגיגלים ומAIRIM בכל דור ודור בכל אדם ובכל זמן,
ואנו צריכין להמשיך קדשת פורים וקדשת כל הימים טובים,
והארת הגדים וגפלאות שגעשו אז, בכל שנה ושנה בכל דור ודור
ובכל אדם ואדם בפרטיות ובין באתי לפניך עוזה נסים וגפלאות
בכל דור ודור, ובכל יום ובכל עת ובכל שעה, למדני והורני וחייבי
ו贊נני שאותה לשמחת פורים בשילמות באמת, שאזקה לשמה מאד
מאד בכל לב ונפש בימי הפורים הקדושים בכל שנה ושנה
בשמחה שאין לה קץ עד שאזקה על ידי השמחה והקדשה של
פורים להמשיך עלי ועל כל ישראל הקדשה וטהרה הגמישבת
מחפה אדמה שמטהרת מטמאת מת, אשר צוית עלינו לעסוק

בקריאת הפרשה הזאת של פרה אדמה אחר פורים, וגליית לנו שעל ידי פורים זכין לתרת הפה אדמה, למען נזכה להיות טהורים לקבל קדשת הקרבן פסח בזמננו:

תב: רבונו של עולם, אתה יודעת שבעצם ירידתנו ונפילתנו בעמק הגלות המר הזה, ועצם ורבי צרות הפש שעוזרים על כל אחד מיישראל ועלי בפרטיות, ועצם ורבי המצלות ים השוטפים עלי, ורודפים אותנו מאד מכל הצדדים, ובציה גדולה אני מאד מאד בלי שעוזר וערך, ואני יודעת שום פתח תקווה לתקון ולהגצל מכל זה, אז על כל אלה אני צרייד עתה גופים נפלאים וישועות גדולות ונראות, באשר עשית עם כל ישראל לדורות עולם גופים נפלאים ונראים אשר לא היו בזמנים, ביום מרדכי ואסתר כשעמד עליהם מן הרשע ימיה שם וזכרו וכו', אשר גם זה של פורים גדול מכל הגופים שעשית עמן מעולם, באשר הודה לנו על ידי חכמיך הקדושים זכרונם לברכה, ובכל המועדים יהיה בטילים ימי הפורים לא נבטלים ובתחלה היה כל התהחולות מפסח, כי כל המועדים הם זכר ליציאת מצרים, ועבדשו וכו':

תבא: רבונו של עולם מרים דעתך לא, אדונן הגפלאות מצמיח ישועות, אתה יודעת האמת, בכל הגוף והגפלאות שעשית עמן בייציאת מצרים ובמלחת עמלך ביום משה וביימי מרדכי ואסתר, ובכל הגוף ונפלאות שעשית עמן ביום חנכה ובכל דור ודור, עקר הגם והישועה הוא ישועת הפש כי עקר הקנאה והשנאה, של כל צרינו ורודפינו בגיטימות ורוצחות, הוא רק על אשר אנו מאמנים בה ה' אלקינו, ומשתוקקים לילך בדרך הקדושים ולקים מצוותך הנראות, ולגנות ולפרנס אמתה אמות אלתorth וחשגה תה וממשלתך בעולם, אשר רק בשבי זה לא אחד בלבד

לְתַנָּה לְאַפֵּר פִּזְחָרֶת זָצַע "אֲלֹהֶת מִקְוָה שְׂדֵךְ אֲהָרֶן פְּסִפְרִי רַבְבָּשׂ עַזְּחָה תְּקֹזָעַ לְפָלָא" 30 "חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצָא לְאָרוּעַ הַזָּכָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תִּיקְוָן המידות 31

עַמְדָעַלְינוּ לְכַלּוֹתָנוּ אֲלֹא שְׁבָכֶל דָוֶר וְדוֹר עַזְמָדִים עַלְינוּ לְכַלּוֹתָינוּ,
וְהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִצְילָנוּ מִידָם וְעַל כֵּן עַקְרָב הַגָּם וְהַיְשָׁוָעָה מִכֶּל
הַצְרֹות הָוָא מָה שְׁאַתָּה מִקְנָא קְגַתָּה וְאַתָּה עֹשָׂה גַּפִּים
וְגַפְלָאות, בְּכִי לְקִים הַתּוֹרָה וְהַמְצֹות לְבַל יִתְבְּטַלוּ מִן הָעוֹלָם חַם
וְשַׁלּוּם בְּרַצּוֹן הַשׁוֹגָאים וְהַכּוֹפְרִים יִמְחַ שְׁמָם, שְׁבָלָם הֵם מִסְטָרָא
דְּהַמָּנוֹ וְעַמְלָק יִמְחַ שְׁמוֹ:

תָכָב: וְעַתָּה מָה אָוֶר לְפִנֵּיכָה יוֹשֵׁב מָרוֹם, וְמָה אָסְפֵר לְפִנֵּיכָה שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים, אָם אֲחָרֵי כָּל הַגַּפִּים וְהַגַּפְלָאות הָאֱלָה אָנֵי בְעַצְמֵי רֹזְדָף
אֶת עַצְמֵי יוֹתֵר מִכֶּל הַשׁוֹגָאים, בַּי לֹא הַתְּגַבְּרָתִי נִגְדָּתָאָוֹתִי, אֶפְ
גַּם הַמְשַׁבְּתִי עַלְיָאָת הַיְצָר הַרְעָע, וְעַשְׁיָתִי מָה שְׁעַשְ׀יָתִי, עַד אֲשֶׁר
הַבָּאָתִי עַצְמֵי בִּידֵים בְּצָרוֹת הָאֱלָה צָרוֹת נִפְשִׁי, אֲשֶׁר הֵם קָשִׁים
וּמְרִים מִכֶּל הַצְרֹות בַּי אֵין צָרָה בְּצָרוֹת הַגְּפָשׁ, בַּי זָהוּ הַרְחַמְנוֹת
הַגָּדוֹל מִכֶּל הַרְחַמְנוֹת לְהַזְּכִיא נִפְשָׁ מִישְׁרָאֵל מַעֲוֹנוֹת וּפְגָמִים:

תָכָג: רְבּוֹנוֹ דָעַלְמָא כָּלָא יְחִיד קְדֻמוֹן, "ה' אֱלָקִים אַמְתָה", אַתָּה לְבַד
יוֹדָע לְהַיָּכָן גּוֹגָעים דְבָרֵי אֱלָה, בַּי בְּאַמְתָה בְּעָר אָנֵי וְלֹא אִדְע תְּקַפָּ
הַגָּם שֶׁל פּוֹרִים בְּגַשְׁמִיות וּרְוֹחַגְנִיות, וּבְפִרְט אֵיךְ לְזֹכּוֹת לְהַמְשִׁיךְ
עַלְיָאָתִי תְּקַפָּה הַגָּם וְהַיְשָׁוָעָה הַזָּאת אֲבָל אַתָּה לְבַד יוֹדָע הַכָּל, וְאַתָּה
מִרְמָזָוָל יִמְרָחָק לְהַתְּקִרְבָּא אֲלֵיכָה בְּכָל עַת, בְּכָמָה מִינִי הַתְּנוֹצָצָות
וּרְמָזִים רְבִים בְּלֵי שְׁעוֹר, וְאָנֵי בְעַצְם קָשִׁיות עַרְפִי עַדְיוֹן לֹא שְׁבָתִי
מְטֻעוֹתִי, אֲבָל זוֹאת נְחַמְתִי בְעַגְיִי הַמְר מָה שְׁעַדְיוֹן אָנֵי מִתְעַקְשָׁ
עוֹד לְדִבֶר דְבּוֹרִים כָּאָלָה לְפִנֵּיכָה, וְלִצְפָּצָה אָמְרָתִי מַעֲפָר אֲלֵיכָה,
וְלִצְפָּות עַדְיוֹן לְרַחְמִיה וְיִשְׁוֹעָתָה: